

Zürich, 2020. március 15. 15:00 óra

Zongorajáték

Köszöntés

Kegyelem néktek és béke Istentől, ami Atyánktól és a mi Urunk Jézus Krisztustól.

Ének: Himnusz

Gyermekek kivonulnak

Fohász: A mi segítségünk...

Lekció: 25. Zsoltár

Imádság

Ének: RÉ 25. Szívemet hozzád emelem...

Textus: “Szemem állandóan az Úrra néz, mert Ő szabadítja ki lábamat a csapdából.” (Zsolt 25,15)

Igehirdetés

Kedves Testvérek!

Az elénekelt és felolvasott 25.zsoltár elejét szinte anélkül tudjuk idézni, hogy felnyitnánk a Bibliát, fejből tudjuk az éneket: “Szívemet hozzád emelem és benned bízom, Uram...Útaid, Uram, mutasd meg, hogy el ne tévelyedjem...” - zengedeztük most is az ének olyan jól ismert, első két versét.

De miről szól a zsoltár további része? És egyáltalán milyen helyzetben íródott?

Dávid imádsága ez, aki ellenségei miatt bajba került, durván bántak vele és gyötörték, ő pedig nem látott kiutat és Istentől kért segítséget.

Szemem állandóan az Úrra néz, mert Ő szabadítja ki lábamat a csapdából. - mondja a 15. versben. Az Úr segítségét óhajtja, mert csapdába került.

Hogy írja le ezt a helyzetet a következő versekben?

“Magányos és nyomorult vagyok... enyhítsd szívem szorongását... szorult helyzetemből szabadíts ki... lásd meg nyomorúságomat és gyötrődésemet...”

Előfordult már, hogy hasonló helyzetben éreztük magunkat? Hogy csapdába kerültünk? Hogy úgy éreztük nem tehetjük azt, amit szeretnénk, hogy korlátozva vagyunk, hogy emiatt szorongunk, egyedül érezzük magunkat és magányosak

vagyunk. Azon gyötrődünk, hogyan tovább, mert nem látunk kiutat és nem tudunk kiszabadulni abból, amibe belekerültünk. Mintha most is valami hasonló helyzetet élnénk meg a világban.

Amit a fordító a csapda szóval ír le, az az eredeti szövegben a héber “reset” szó, melynek pontos jelentése: háló. (Károli Gáspár így is fordítja.) Egy olyan háló, amelyet azért vetettek ki, hogy az arra járó lába belegabalyodjon, és ne tudja folytatni az útját, amíg a csapdát állító oda nem ér, és el nem kapja. Mivel önmagától ebből a hálóból senki sem tud kiszabadulni, egyetlen lehetőség van csak a szabadulásra, ha előbb ér oda az, aki segítő szándékkal érkezik, és kiemel ebből, megszabadít.

És ahogy erről beszélek, nem hallgathatok arról, hogy meglátásom szerint éppen ilyen háló ez a korona-vírus is. Hetek óta, naponként lessük a híreket, hol hogyan terjed a betegség, kit hogyan érhet el a vírus, idős vagy beteg szeretneink vajon nem kapják-e el a kórt. Igyekszünk tájékozódni arról, hogy milyen óvintézkedéseket tesznek egyes országok és az azon belüli megyék, kantonok, intézmények, s nekünk magunknak milyen higiéniai előírásokat célszerű betartani.

Van, aki legyint az egészre, van, aki szorong, hogy elkapja-e, van, aki megpróbálja egészséges bölcsességgel kezelni a helyzetet...

És mindeközben kifosztják az emberek a boltokat, felvásárolják az élelmiszereket, egyes kórházakban ellopják a fertőtlenítő szereket és a maszkokat...egyesek szendevnek, mások meg üzletet akarnak csinálni még a bajból is... felbolydult a világ, megzavarodott az ember, s a legtöbben bizonytalanok abban, mi is lenne a helyes hozzáállás mindehhez. Olyan az egész, mintha “hálóba” kerültünk volna.

Az ember belegabalyodik, belevész, akarva-akaratlanul valamiképpen foglya lesz a világ híreinek, a kérdéseknek, a válaszoknak, és a szorongásnak...

MI A MEGOLDÁS ERRE A HELYZETRE? Hogyan tud az ember ebből szabadulni? Jobb lesz majd, ha elmúlik a vírus, ha megáll a terjedése? Ki tudja... mert mindig van valami aktuális hír, ami szorongást kelthet, annak ellenére, hogy mi itt Svájcban azért jól élünk.

Dávid a csapdában szorongatva azt mondja: **SZEMEM ÁLLANDÓAN AZ ÚRRA NÉZ.**

Állandóan az Úrra. Nem csupán a hírekre, meg a vírusra, nem a kétségbeesésre és a pánikra, hanem az ÚRRA. És nem csak alkalmanként, hanem ÁLLANDÓAN. Szünet nélkül. “Szívemet hozzád emelem, Uram!”

A napokban mesélte nekem valaki, hogy sokat imádkozik mostanában, és olvassa minden nap a Szentírást. S olyan döbbenetes, hogy mindig éppen amiért imádkozik, arra felel aztán Isten egy-egy igével, igemagyarázattal, idézettel. Egyik nap például elcsendesedett, és a gazdag emberekért imádkozott. Erre aznap a gazdag és a Lázár története volt az evangélium. Vagy a családjáért könyörgött, és Isten küldte a biztatást és a megerősítést, hogy ne féljen, mert vele van. Naponta megéli, hogy szól, és Isten felel neki, különös módon beszélget vele.

Ó, ha az ember éppen annyit olvasná a Szentírást, mint amennyit híreket néz! Ó, ha az ember éppen annyit elmélkedne Isten cselekedetein, mint az emberek tettein. Ó, ha az ember tudná, érezné, hogy mi is az, ami igazán fontos és értékes az életben!

És itt hadd fűzzem hozzá azt, hogy miközben eredeti nyelven olvastam ezt a zsoltárt, arra lettem figyelmes, hogy a héber nyelvben van a "reset" - háló, csapda szóhoz igen hasonló szó: a "resa", amely vétet, gonoszságot jelent. "Reset" - háló, "resa" - vétet. Elgondolkodtam. Lehet, hogy egy ilyen hálóba gabalyodás éppen arra csendesít el minket, hogy megvizsgáljuk az életünket, vajon nem veszítettük-e szem elől a legfontosabb értékeket, nem borítanak-e el minket a vétkeink, az önzés, az esztelen pénzahajászat, az indulat, a rossz szándék?

Ha az Ószövetség világában élnénk, szinte egyértelműen azt mondhatnánk, hogy a bajt azért kaptuk, mert vétkeztünk, és bele is veszünk. Akkor így hitték.

Az Újszövetség világában azonban odaér a Szabadító, hogy kimentsen a nyomorúságból. És ez a Szabadító Jézus Krisztus. Tehát egyetlen út van kifelé a világ hálójából, az, hogy SZEMED ÁLLANDÓAN AZ ÚRRA NÉZ és várja az Urat, aki megszabadít. Mint ahogy Dávid fohászokodik a 40.zsoltárban:

"Várva vártam az Urat, és Ő hozzám hajolt, meghallgatta kiáltásomat, és kivont engem a pusztulás verméből...és sziklára állította fel a lábamat, megerősítve lépteimet."

Hogyha már kényszerűen meg kellett állnod, és nem folytathatod úgy az életedet, mint ahogy tervezted, esetleg beteg lettél vagy karanténba kerültél és nem utazhatsz, csendesedj el egy kicsit, gondold át az életedet, és a szívedet emeld az Úrhoz.

Dávid ezt tette, miközben reálisan látta saját helyzetét. Egyrészt panaszkodott a gyötrelmekre, az ellenségekre és a csapdára, másrészt viszont elgondolkodott a saját életén, és a vétkeiért bocsánatot kért. Hirtelen alábbszállt egy kicsit a királyi trón magaslatából. Elcsendesedett, és magába nézett. És talált az

életében olyasmit, ami miatt BOCSÁNATOT KELLETT KÉRNIE, és amit meg kellett VÁLTOZTATNIA.

Tudta, hogy tett olyat, ami Istennek nem tetszik. (Zsolt 25,11)
Nem felejtette el, hogy egy-egy alkalommal félretette Isten parancsolatait, csak hogy a maga kívánsága szerint megszerezze azt, ami neki kellett. Égette a lelkét néhány olyan tett, ami egyértelműen bűn volt. És elfogadja, hogyha gyötrelmem erre lenne válasz, még az is jogos lenne...mert valójában megérdemelné a büntetést.

Egyik püspökünk elmesélte a ma délelőtti igehirdetésében, hogy megkérdezett egy orvost:

- Miért van ez a járvány?

Az orvos azt válaszolta:

- Nem tudom, de azt tudom, hogy megérdemeljük.

Talán a mi életünkben is voltak, vannak olyan fejezetek, amelyekkel nem dicsekszünk. Amelyeket bánunk, szégyenlünk, s legszívesebben meg nem történtté tennénk. Vajon mi vitt oda, hogy ezeket megtegyük? Hosszú történet... És az az út, amin most járunk, vajon jobb irányba visz? Érdemes elmélkedni ezen.

A gyötrelmem, a betegség, a fájdalom sokszor arra kínál lehetőséget az életünkben, hogy meg tudjunk állni, mert túl stresszes az életünk, mert sodor az ár, s visz magával a világ... és a halk, szelíd isteni szó közben valahogy feledésbe vész. Meg sem halljuk. Nincs rá időnk.

Viszont a bajban, a krízisben hirtelen lesz idő...és kényszerűen megáll az ember, elgondolkodik, és erőtlenségében ahhoz kiált, aki felette áll a világnak, s az ember hatalmának.

Egy ilyen Isten előtti megállás Dávid imádsága. És mennyire megérinti a lelket, hogy nem arról beszél, hogy Uram, te megbünteted a bűnöst...NEM. Bár jogos lenne, de nem erről vall, hanem **Isten könyörületos szívéről tesz bizonyosságot.**

“Jó és igaz az Úr, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat.” (8.v.) “Az Úr minden ösvénye szerete és hűség.” (10.v.) “Közösségben van az Úr az Őt félőkkel.” (14.v.)

Nem győzi hangsúlyozni, hogy szeret az Isten, hogy az őszinte bűnbánónak megkegyelmez, és ad kiutat. Jósága és irgalma Jézus Krisztusban jelent meg nekünk. Élete a határtalan szeretet, kereszthalála pedig a szabadulás útját ajándékozta az embernek.

Van egy nagyon szép **történet a János evangéliumában**, amelyben Jézus egészen világosan helyreteresi azt a kérdést, hogy a baj, a betegség a bűnieink miatt ért-e el minket. Amikor egy alkalommal Jézus meggyógyít egy vak embert, a farizeusok odamennek az emberhez és nekiesnek, mert egyértelműen azt gondolják, hogy bűnei miatt lett beteg, és nem is értik, hogyan gyógyulhatott meg, hiszen bűnben született (János 9). Szidalmazták, Mózesre hivatkoznak, kikérik maguknak, hogy bármi másról egy ilyen ember tanítsa őket, és kivetik maguk közül. Ez az egyik gondolkodásmód.

És a másik?

Amit Jézus mond a tanítványainak, amikor megkérdezik, hogy mi miatt lett ez az ember vak, ki vétkezett ő vagy a szülei. És Jézus azt feleli: *“Sem ő nem vétkezett, sem a szülei, hanem azért történt mindez, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten csodái.”*

Baj, betegség, koronavírus? Lehet, hogy azért történik mindez, hogy Isten csodái nyilvánvalóvá legyenek rajtunk? Hogy

megnyíljon a szemünk arra, ami igazán lényeges, és átrendezzük az életünket?

Igen, valljuk Dáviddal együtt, hogy:

“Jó és igaz az Úr, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat.” (8.v.) “Az Úr minden ösvénye szerete és hűség.” (10.v.) “Közösségben van az Úr az Őt félőkkel.” (14.v.)

S mikor Dávid az Úr szeretetéről és jóságáról vall, s csak hozzá fordul segítségért, eszembe jut Pál apostol szava is, aki a Korinthusi gyülekezetbe igyekezve azt írja a pártoskodó, vitatkozó közösségnek, hogy nem akar köztük semmi másról tudni, csak Jézus Krisztusról, mint megfeszítettéről. **Csak Jézus Krisztusra figyeljete!** Szemetek állandóan az Úrra nézzen!

A **böjt** heteit éljük. Mostanában gyakran felsétálok egy kereszthez, ami a mi kis falunk közelében van, fenn egy dombtetőn. Azon túl, hogy csodás a kilátás a havas hegycsúcsokra, valahogy magával ragad ott engem az Isten jelenléte, és csak úgy imádkozni kezdek. Beszélgetek vele. Elmondom, mi a helyzet. Persze nyilván tudja, de más, ha én mondom el, az én szavaimat még nem hallotta. :-)

És aztán ülök ott csendben, a magasból nézve az emberi élet lenti forgatagát, autók, kerékpárok, emberek sietős útjait, és elmélázom azon, hogy hova is rohanunk... miközben egyetlen irányba kéne haladnunk... az Isten felé, a Vele és embertársainkkal való szeretetkapcsolat építése felé...

Ott fenn a magasban **más perspektívából látom a világot.** Valahogy felülről és kívülről...

És azt gondolom, erre hív minket böjtben és a jelenlegi helyzetben ez a mai ige: **nézzen a szemünk állandóan az Úrra, és vele együtt lássuk más perspektívából ezt a világot!**

Bízzunk abban, hogy bármi is történik velünk a világban, Isten nem hagy el minket, mert hűséges és szeret!

A csapdaként kivetett háló, a baj, a krízis megállít minket is, mint egykor Dávidot. De vallhatjuk együtt az egykori királlyal: Szemem állandóan az Úrra néz, mert ő szabadítja ki lábamat a csapdából.

És a Te szemed? A te szemed hova néz?

Mert azért történik mindez, hogy Isten munkája nyilvánvalóvá legyen az életünkben. De ehhez hívnunk kell, kérnünk kell a szabadítását, és hálát kell adnunk érte, hogy hamarabb ért oda, mint az, aki a hálót kivetette elénk. És miután kiszabadította a lábunkat a hálóból, s életünket a félelmekből, a túlságosan nagy öntudatból, és a jólétben való bizakodásból, azután el lehet gondolkodni azon, **hogyan is rendezzük át az életünket, a lelkünket úgy, ahogy Ő ajánlja, azon az úton járva, melyet Ő mutat.**

Milyen másként csengenek a jól ismert zsoltár sorai, amikor a kírzisben az imádság valóban a lelkünk mélyéről fakad fel:

Szívemet hozzád emelem, és benned bízom, Úristen...útaid, Uram, mutasd meg, hogy el ne tévelyedjem... oltalmazd életemet, mert benned bízom, Úristen...Istenhez szemeimet felemelem szüntelenül, Ő megőriz engemet, lábamat kivonssza a tórból... nyavalyája szívemnek napról-napra öregbül, Uram, add végét ennek, végy ki engem ez ínségből.

Ámen.

Zene elmélkedésre

Imádság (Erdő Péter nyomán)

Mindenható Urunk, mennyei Atyánk!

Hálát adunk neked a világért, amelyben lehetővé tetted az emberiség életét. Hálát adunk a teremtés egész gazdagságáért és csodálatos törvényszerűségeiért. Hálát adunk azért, hogy minden pusztító erő ellenére megmaradtunk, és képesek vagyunk arra, hogy világunkról és önmagunkról új és új felismerésekre jussunk.

Köszönjük, hogy egyénileg és közösségben is harcolhatunk megmaradásunkért és azért, hogy életünk egyre szebb és tartalmasabb legyen. De mindennél inkább köszönjük neked, hogy örök életre hívtál meg minket, és Krisztus Urunk megváltó halála és feltámadása által utat nyitottál nekünk az örök boldogságra.

Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezében van az életünk. Alázattal kérünk, segítsd a tudomány embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljutását a rászorulókhöz. Adj irgalmat és örök nyugodalmat a betegségben elhunytaknak, adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügy munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz. Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak. Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez. Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással elkövettünk! Szentháromság, Egy Isten, irgalmazz nekünk! Ámen.

Úri imádság

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved;

Jőjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;

Ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól. Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

Ének: RÉ 121/1-3 Szemem a hegyekre vetem...

Hirdetések- még kérdőjeles

Márc. 26. Szerda 19:00 óra Bibliaóra

Márc. 29. Vasárnap 16:00 óra Istentisztelet és közgyűlés

Ápr.1. Szerda 9:00 női bibliaóra Usterben, Kövecs Ágiéknál
"Gyermektől-gyermekig" akció - Vilmány

HÉTVÉGÉK - még kérdőjeles

Családi hétvége - június 6-7. Männedorfi konferencia

Férfi hétvége - július 4-5. Tödi

Női hétvége - szeptember 19-20. Mattli Antoniushaus

Adakozás

Ének: AZÉ 77. Láncom lehullt, szabad vagyok...

Áldás

Elmarad...

Ökumenikus áhítat liturgiája (15 perc)

2020. március 15. 16:00 óra

Köszöntés - Michna Krisztina

Közös ének: Jöjj, Szentlélek Úristen... 1-3 v.

Imádság - Michna Krisztina vagy gyülekezeti tag

Igeolvasás és néhány gondolat - Varga Péter

Közös ének: AZÉ 77. Láncom lehullt...

Imádság - Varga Péter vagy gyülekezeti tag

Mi Atyánk

Áldás - Varga Péter, Michna Krisztina

Átvezetésnek a kórus két éneke (ca.4-6 perc)

Nemzeti megemlékezés

